«Ο Βαφτιστικός»

Της Κ. ΡΑΠΑΝΑΚΗ

Μουσική, χορός, κίνηση, τραγούδια, όλα συγκερασμένα στην αίσθηση μιας αστραφτερής παράστασης που συμφιλιώνει το ακατοίκητο τοπίο του χρόνου

Η δημιουργία της Ελληνικής Οπερέττας στις αρχές του 20ού αιώνα, υπήρξε σημαντικότατο γεγονός στο χώρο του μουσικού θεάτρου στο τόπο μας. Αξιόλογοι θεμελιωτές της ήταν ο Σ. Σαμάρας, ο Ν. Λαμπελέτ, ο Δ. Λαυράγκας, ο Σ. Ξύνδας, ο Θεοφρ. Σακελλαρίδης, ο Ν. Χατζηαποστόλου και ο Ιωάννης Παπαϊωάννου.

Η Ελληνική Οπερέττα, ανάμεσα στο Κωμειδύλλιο και την Επιθεώρηση, ενίσχυσε το μουσικό θέατρο με γνήσια και εγχώρια τραγούδια που περνούσαν από χείλη σε χείλη για χρόνια. Επιπλέον, ελευθέρωσε τις ελληνικές, θεατρικές σκηνές, από τις βιεννέζικες, γαλλικές, γερμανικές και ιταλικές ξενόφερτες οπερέττες, οι οποίες μέχρι τότε κυριαρχούσαν στο ελληνικό μουσικό θέατρο. Ανάλαφρα τραγούδια, ελληνικά, γλεντζέδικα, που γέμισαν με κέφι, ξενοιασιά και γέλιο τις γιορτές του ελληνικού σπιτιού.

Ο Θεόφραστος Σακελλαρίδης (1883-1950) ήταν ένας από τους σημαντικότερους δημιουργούς στο χώρο της Ελληνικής Οπερέττας. «Ο Βαφτιστικός» του πρωτοπαρουσιάστηκε στις 18 Ιουλίου 1918, από το θίασο του Ιωάννη Παπαϊωάννου και είναι το πιο δημοφιλές έργο του αφού συγκριτικά με άλλα έργα του έχει πρωταγωνιστήσει σε αριθμό παραστάσεων. Σύμφωνα με την έρευνα, τη πλοκή του «Βαφτιστικού» τη δανείστηκε ο Σακελλαρίδης από την υπόθεση της γαλλικής φάρσας «Ο Βαφτιστικός της Κυρίας» των Ενεκέν-Βεμπέρ-Ντε Γκορς.

Η παράσταση του «Βαφτιστικού» από την Εθνική Λυρική Σκηνή στο Θέατρο «Ακροπόλ» τιμά αυτό το θεατρικό είδος με τη λαμπρότητα που του ταιριάζει. Η σκηνοθεσία του Γιώργου Ρεμούνδου διπύθυνε τους καλλιτέχνες τόσο στους διαλόγους σε πρόζα αλλά και γενικότερα στην οργανική τους διάταξη επί σκηνής σε πλήρη αρμονία με το ρυθμό και τον παλμό της μουσικής σε άμεση συνεργασία με την ωραιότατη χορογραφία του Αγγελου Χατζή. Τα θαυμάσια σκηνικά και τα κοστούμια του Αντώνη Χαλκιά, χρωμάτισαν με γούστο και καλαισθησία την ανάλαφρη αίσθηση ξενοιασιάς και πολυτέλειας που χαρακτηρίζει το μουσικό αυτό είδος.

Η μουσική διεύθυνση του Γιώργου Αραβίδη (26/12/04) αλλά και η διεύθυνση Χορωδίας του Κώστα Δρακάκη «άκουσαν» τη μουσική του Θεοφρ. Σακελλαρίδη με όλες τις εντάσεις και τις μελωδίες της, μεταφέροντας το κέφι από τη σκηνή στην πλατεία.

Διέπρεψε στο ρόλο της Βιβίκας, η Ευδοκία Χατζηιωάννου. Πολύ καλή η Νίνα Λοτσάρη (Κική). Εξοχος στο ρόλο του Συνταγματάρχη, ο Θέμις Σερμιέ. Αριστοι οι: Κων/νος Τζέμος (Χαρμίδης) και Παντελής Ψίχας (Ζαχαρούλης).

Υπέροχος ο Γιώργος Σταφέτας (Κορτάσης - Βαφτιστικός). Φέτος η Εθνική Λυρική Σκηνή φοράει την πιο λαμπρή φορεσιά της, προσφέροντάς μας μια δημοφιλέστατη οπερέττα, σε άρτια εκτέλεση, εξοικειώνοντας επάξια τους νεότερους με το θαυμάσιο αυτό είδος του μουσικού θεάτρου.